ДО:
Главна Прокуратура,
на Република България,
Главен Прокурор

КОПИЕ:
Софийска районна прокуратура,
Председател;

КОПИЕ:
Софийски районен съд,
Председател.

М О Л Б А

От Валери Александров Георгиев,
с комуникационен адрес град София, кв. Младост 1А, бл.503, вх.3, ап. 52
тел: 0884 829 669

ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ
по Сигнална Записка № 7084/20 13.02.2020 на СПР
по ИСКОВА МОЛБА №9000868 на СРСНО
по МОЛБА ВЪЗПИРАНЕ ДОСТЪП
№ **PRB2020050033727** I 06.03.20

Уважаеми г-н Главен Прокурор!

Намирам за необходимо, да обявя в израз на добра воля и заради липсата на интерес, да се занимавам оттук нататък с чужди проблеми по горните сигнали към софийска районна прокуратура, софийски районен съд, главна прокуратура.

Отказът ми да преследвам бандитските групи на територията, не само в случая, се основава на грубото съучастие (скрито и явно) между длъжностните лица като престъпни съдеятели, докато Аз не мога и нямам желание да имам общо сега, нито в бъдеще. През последните месеци загубих ценно време да изследвам реакцията на престъпните елементи, но които изникваха от всевъзможни места, което е крайно озадачаващо.

Всичко това, е далеч под нивото ми на комуникация със здрави умствено индивиди, което нарушаваше моя организационен комфорт тъй като, това е извън моето виждане за полезност.

Обаче, успешно показах не само в България една „религиозна” машина от вярващи в своето бъдеще, които злепоставят здравата психика особено, ако човек се заеме с проблемите на престъпните елементи и тяхната лична съзнателност.

Разговарях с различни лица; загубих повече от достатъчно от най-ценното и което е времето.

Нямам интерес и не искам да знам кой е прочел и кой е пропуснал да прочете текстове, които са уличаващи членове на престъпна организация от „държавна машина” накрая до „частните потребители”, в лицето на наивни, но агресивни лица попаднали в своя капан. Далеч под възможностите ми всичките тези, все пак образуват своя държава. Аз не мога да се преборя с държавата Ви, нито имам желание.

Остава в историята направеното от мен.

Аз се отказах от редица въпроси към организацията на държавата, като се започне от мобилните оператори, през банковите картели, организационните „неуредици” на „репресивната власт”, до достигането на една малка и крайно опасна група от хора, които се оказаха „в свои води”, и Аз ги разбирам напълно.

Докато Аз гонех престъпниците, техните съучастници от „държавната ви машина”, спомагаха да се реализира всяко едно злодеяние, като се започне от кражбата на документи, издаването на документи след кражбата, в края на краищата достигнало и до обявата за продажба съвпадащо напълно с текста по НК за измама с цел имотна и парична облага, което е крайната цел. Съучастниците са повече от един, което не тежи на моята съвест! От моя страна заложих много капани, в които попаднаха най-различни лица; търпял съм през годините най-различни неща, тъй като няма друго в празната Ви държава с нейните членове, създаващи усещане за нормалност.

Държавен и Частен обвинител. Кой от двамата е сериозен? Аз съм Обвинител за разлика от държавния обвинител (прокурор), Аз не използвам заплата професионално да ме издържат непознатите хора, за разлика от професионалните обвинители, които често за друго не стават не само на служебното място.

В ръцете си имайки правомощия по чл. 49. (3) **НПК** във връзка с баща ми, Раздел II чл. 76 чрез заявление по чл. 77. (1) с данни по (2) осъществено до (3) за разлика от платените прокурори, Аз извършвам разследване, но което се крепи на логически факти, на фактическа обстановка, чрез документална хроника и веществена обосновка, в очакване действието по чл. 78. (1) което щеше да продължи ефективно според (2) в края на краищата.

Държавата в лицето на репресивната власт, в лицето на прокуратурата и народна милиция, се оказва блокира по всякакъв начин Законната инициатива осигурена в същата тази държава, докато в същото време паразитните форми настъпват към своята цел. Не мога да се възползвам ефективно от чл. 79. НПК по никакъв начин. На обвинител с дадени правомощия по закон, му се отказва достъп до публична информация; възможно ли е това? Разбира се, ако говорим за България докато Аз – Валери Александров Георгиев изисквам справка на какво основание и кой е допуснал имота да се взломява, след това да се заключва от „непознати” мъж и жена, отговорът от народната милиция е,

че не може да бъде предоставена информация въпреки, че съм упълномощен от същите тези закони Аз да получа тази и друга, и всяка потърсена от мен информация по въпроси касаещи бандитската група! Милицията ме препраща към прокурор, който пък се оказва здраво стъпил в престъпната обстановка не само сега! / Предположението бе, че ще хвана само тримата бегълци от чужбина, но което в България се оказва е невъзможно – към тях се показват най-различни лица.

Районна народна милиция, оспособява извършването на взлом с цел кражбата на имот с цел неговата продажба по чл. 210 НК за имотна облага, което е и крайният резултат. Видяно при най-новото посегателство – обявена е продажбата, с даден комуникативен адрес. Отново двете лица, укривани имената им от районното управление на българската народна милиция, навлизат изключително грубо съдействано от престъпната група; закачват продажна цена. На телефон 0876 02 52 88 отговаря жена с обяснението за цена и как собствениците на имота живеят в чужбина, но – действието се развива в България! Действието наистина е развито в България, показано и зад граница. Нищо не пречи след половин час да съм на адреса не само на тази жертва, която е в кожа на хищник не само тя, заедно с нейните съдеятели, служебните лица с техните домашни адреси, ако бях жертва като служебните агнета, защото това не са добри нападатели, но обикновени престъпници – жертви. Мълчаливото наблюдаване на процесите, за мен е достатъчно. / през 2020 година, се реализира кражбата на имот, чрез кражба на документи, съучастие на престъпна съзнателност, до продажна цена с край на процеса и който, не е непознат не само в случая с този имот.

От полицията в София не разбират при разговора ми с тях – какво е комуникационен адрес! – та се налага да се изписват ненужни неща и Аз да се занимавам с българската граматика.
Прокурор от софийска прокуратура по случая доколко е чел и доколко пропуснал прочетеното, което пък е написано в няколко страници и обяснява за престъпна група от частни и служебни лица (с престъпна съзнателност), ми съобщава за неясната всъщност какво искам Аз – човек да се чуди ли, да се смее ли. / Отсяваме служебните плевели по живо по здраво, тъй като към тях нямам никакъв интерес, а другите в кофата за човешката измет, много е просто. Оказва се, че нито едните се различават от другите, нито последните са различни от първите. Не само липсва реакция, но ерекцията на „властта" е по всякакъв начин да спъва инициативата, неясно защо.

В края на краищата тъй като не съм клоун и нямам никакъв интерес от „вятърни мелници", Аз се отказвам от каквото и да било.

Видяно (в приложението) изпратеното от мен е напълно достатъчно, както и подготовката да атакувам бандитската група не само в България, обаче, което няма никакъв смисъл.

Аз нямам свободно време да преследвам паразити, развиващи се успешно на територията.

Това е така, защото властта не само след 1992-ра година е юридически незаконна, което позволява извършването на всякакви действия срещу държавата / няма да нарушавам оттук нататък нечий комфорт без причина, но се оттеглям достойно.

Нататък Господ.

Вярвам, че молбата ще бъде уважена!

Забележка. Ще бъде предоставено в писмен вид. Подпис:

Днес,